

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **K. P.**

skazanego z art. 286 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 lutego 2013 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 listopada 2012 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 6 listopada 2012 r.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 26 listopada 2012 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w K. na podstawie art. 422 § 3 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku K. P. o sporządzenie i nadesłanie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 6 listopada 2012 r. Powodem odmowy było stwierdzenie, że skazany złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku ósmego dnia od otrzymania odpisu tego wyroku, a więc z przekroczeniem zawitego siedmiodniowego terminu, określonego w art. 422 § 1 k.p.k.

W zażaleniu na to zarządzenie skazany podniósł, że obecnie przebywa w zakładzie karnym i ma ograniczony dostęp do materiałów niezbędnych do sporządzenia wniosku. Materiały te otrzymał dopiero w dniu 19 listopada 2012 r. i w tym dniu sporządził stosowny wniosek oraz przekazał go wychowawcy.

Potwierdzenie nadania tego pisma otrzymał w dniu następnym, tj. 20 listopada 2012 r. Podkreślił, że nie ma wpływu na przesyłanie korespondencji przez administrację zakładu karnego. W tym zakresie jest całkowicie uzależniony od jej działania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Podstawą zaskarżonego zarządzenia jest ustalenie, że wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 6 listopada 2012 r. skazany złożył u inspektora działu ewidencji Aresztu Śledczego w S. w dniu 20 listopada 2012 r. Ponieważ skazany odpis tego wyroku z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia kasacji otrzymał, w tym areszcie, w dniu 12 listopada 2012 r., doszło tym samym do przekroczenia zawitego siedmiodniowego terminu, określonego w art. 422 § 1 k.p.k. Skuteczne zakwestionowanie tego ustalenia wymagałoby wykazania, że ten wniosek został złożony w administracji jednostki penitencjarnej najpóźniej w dniu 19 listopada 2012 r., czego skarżący niewątpliwie nie uczynił. Co więcej, przyznał że potwierdzenie nadania przesyłki od inspektora działu ewidencji otrzymał w dniu 20 listopada 2012 r. z datą z tego właśnie dnia. Taka też data widnieje na kopercie, w której wniosek dotarł do adresata (k. 143). W takim razie brak jest podstaw do wzruszenia tego zarządzenia. Natomiast twierdzenie skazanego, że miał przekazać wniosek wychowawcy w dniu 19 listopada 2012 r. może wskazywać na to, iż uchybienie terminowi zawitemu nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych i być przesłanką do ewentualnego ubiegania się o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności procesowej.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.